Cadaqués i res més

Portada del llibre

Qui es trobi, en aquests moments, davant la responsabilitat de cuidar una persona gran, té aquí un llibre que possiblement li resulti inspirador. Sa meu mareés un recull de reflexions del músic Pau Riba al voltant dels últims mesos de la seva mare, de qui ja en va parlar, en un to diferent, a Mareta bufona –una de les cançons de Dioptria(1970)– i que, en aquesta ocasió, retrata amb una tendresa corprenedora i una gran perícia a l'hora de trobar les paraules adequades per emfasitzar els petits grans detalls de les relacions humanes. “Parlàvem poc, però ens respectàvem. I ens enteníem. Sí: en l'essencial... i en silenci. En arribar jo els diumenges al matí, per exemple, la seva cara –tot el cos– s'eixamplava en un somriure que ho deia tot sense que fes falta dir res; un somriure franc, amorós, que valia tot l'or del Fort Knox.Succeïa en un breu instant, però era un instant expansiu; un esclat de llum càlida i conciliadora que m'alimentava per la resta del dia”, escriu Riba, les paraules del qual ens recorden que, més enllà del gamberrisme marca de la casa (i que, a Sa meu mare, en petites dosis, hi és), sap també dir com ningú les coses més boniques del món.

Sa meu mare, inclòs en una col·lecció d'Ara Llibres que ha permès familiaritzar-nos amb els records de Joaquim Carbó, Joaquim Nadal i Benet i Jornet, entre altres, és la història d'un somni que, en un moment determinat de la vida, pot arribar a ser-ho tot. Mercè Romeva (mare de Riba) acariciava el cel quan es banyava en les fresques aigües de la platja d'es Poal, a Cadaqués. I, tot i que el seu estat de salut cada dia ho va fer més inviable, la senyora –una dona de “tres fes”: la cristiana, inculcada de petita i que es va mantenir sempre com una “fe infantil”; la política, heretada del seu pare, Pau Romeva, un dels fundadors d'Unió Democràtica, i la casolana, centrada en el seu ja difunt marit– es va entossudir a tornar a Cadaqués tant sí com no. El seu fill Pau –un somniador de primera– es va convertir en l'aliat perfecte per a una trifulga amb pinzellades d'humor i final propi de llibre d'aventures. Un d'aquells llibres que es llegeix d'una tirada i que ens revelen, en definitiva, la necessitat d'esprémer la vida fins al seu últim alè.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/781924-cadaques-i-res-mes.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui